

ning forøges fra 3 pCt. til 4 pCt. for den Del af deres Skatteindtægt, der overstiger 6 pCt. af den indbetalte Aktiekapital m. v. (Ændringsforslaget under Nr. 2).

Derimod er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om den overordentlige Indkomstskat. Udvalget har dog samlet sig om enkelte Ændringer. Saaledes om en Ændring i Lovforslagets Titel, hvorved der skabes Mulighed for at forlænge Lovens Gyldighed til 2 Aar. I Forbindelse hermed er man fra alle Sider enig i en Ændring (Ændringsforslag Nr. 1, § 6), der tager Sigte paa, at Loven finder fuld Anvendelse paa Forretninger, hvis Regnskabsaar ikke falder sammen med Kalenderaaret. Ligeledes er Udvalget enig i, at samtlige Aktieselskaber m. m. inddrages under Beskatningen uden Hensyn til Aktiekapitalens Størrelse. Endelig foreslaar man at indsætte en ny Paragraf (§ 5) for at undgaa, at Kommunerne, som ikke faar nogen Andel i den overordentlige Skat, skal lide Tab ved, at denne Skat bringes i Fradrag ved Beregningen af den skattepligtige Indtægt.

Et *Flertal* (Bresemann, Jacob Christensen, Poul Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Eduard Larsen, Moesgaard-Kjeldsen og Sigvald Olsen) tiltræder i øvrigt Lovforslaget med nedennævnte, af Finansministeren foreslaaede Ændringer:

Skattepligten indtræder i Aarene 1915—16 og 1916—17 ved en Indkomst af 10,000 Kr. Skatten beregnes efter Gennemsnittet af Indkomsterne for de 3 forudgaaende Skatteaar 1912—13, 1913—14 og 1914—15. Fradraget i den skattepligtige Merindtægt sker efter en Skala, hvor det højeste Fradrag er 9,000 Kr. (fra en Indkomst paa 10,000 Kr., det skattepligtige Beløb altsaa 1,000 Kr.); det mindste Fradrag er som i Lovforslaget 1,000 Kr. (fra 100,000 Kr.), men hertil naar man gennem 3 færre Trin (9 i Stedet for 12). Heraf ligger atter de 4 forud for Forslagets oprindelige Udgangspunkt, 20,000 Kr. Til Lovforslagets 12 Trin svarer saaledes i Ændringsforslaget kun 5 Trin. — For Ak-

tieselskaber og Kommanditselskaber gælder de tilsvarende Aargange.

Et *Mindretal* (Jørgen Jensen, Jensen-Nybjerg, N. Neergaard, Ovesen, Sandbæk og Westergaard) anerkender den Imødekommenhed, som fra anden Side i Udvalget er blevet vist overfor de Hovedbetragtninger, Mindretallet ved første Behandling af Lovforslagene om Arveafgift og om Indkomst- og Formueskat til Staten fremførte, nemlig at Forhøjelsen af Afgift af Arv, som tilfalder Ægtefæller og Børn, og Merbeskatningen af Formuen ikke bør tage sin Begyndelse saa langt nede som oprindelig foreslaaet, idet man derved vilde ramme mange, hvis Skatteevne var liden eller ingen, og at man ikke, ved at lade Forhøjelsen udelukkende ramme Formueindtægterne, burde fravige det siden 1903 opretholdte Princip: at lade Formueskatten være et Supplement til Indkomstbeskatningen. Vi er da enedes om at formindske den af Regeringen oprindelig foreslaaede Merbeskatning af Formuen med ca. 800,000 Kr., samtidig med at Indkomstskatten forøges med 1,074,000 Kr., og er end herved det bestaaende Forhold mellem Formue- og Indkomstskatten forrykket mere, end vi i og for sig har anset for ønskeligt, har vi dog kunnet gaa med dertil under Hensyn til, at visse større Indkomster rammes ret føleligt gennem Forslaget om en overordentlig Indkomstskat til Staten.

Om dette sidste Lovforslag har man dog ikke kunnet naa til Enighed i Udvalget. Vi anerkender, at man fra anden Side er gaaet med til at udstrække Loven til ogsaa at omfatte Aaret 1915 og til ikke at gøre Selskabsbeskatningen afhængig af Kapitalens Størrelse, men vi kan vedblivende ikke frafalde den Mening, vi ved Forslagets første Behandling gjorde gældende: at den overordentlige Beskatning ikke bør omfatte saadanne Indtægter, som ikke staar i nogen som helst Forbindelse med den ved Krigstilstanden i Europa opstaaede økonomiske Situation. Medens der utvivlsomt er Rimelighed i,